

Erdélyi préri

Beke Sándor

Az önajnározókhöz

Ámokfutó önjelöltek,
számotokra a toll
ne legyen játék,
öndicséret, s fegyver,
mit önimádattól fűtve
egymás ellen kezelték könnyedén.

A Pegazus-nyeregért nem kell viaskodni,
a Parnasszus nem számárpajta, istálló,
nem bűzös csárda,
se hangos kocsmá,
hol boldog s boldogtalan hóbörgő
alkoholgőzbe fojtja a szavakat.

Útban a Pegazust ne etessétek
hot-doggal, ropival, s chipsszel,
ne itassátok az isteni teremtet
borral, sörrel, whiskyvel,
mert ha felér a hegyre,
Apollón előtt ledob a földre.

A Pegazus, ez a szárnyaló,
ez a mégsem drasztikus állat,
ha nem ismer el, mint gazdát,
megbosszul és megleckéztet:
oldalról szárnyával megbök, majd megvág,
s ha ráülnél, bölcsen félreállhat...

Csak kell egy kis akarat

Művész úr,
állj egyenesen,
most húzzák el fejed fölött
a dicsőség himnuszát,

állj egyenesen,
ne tántorogj,
most ne moccanj
se jobbra, se balra,
felejtsd el a részrehajlást,
nem baj,
most nem hiányzik
a lelkiismeret-furdalás,
csak állj egyenesen,
s köszönd annak,
ki barátként
az elismerésre javasolt,
neki köszönd
fejed fölött a glóriát.
És ne légy ostoba,
ne törődj azzal,
hogymind e mögött
ki, s mi van,
mily affér,
mily közeg, mily társaság,
s miféle érdek,
csak arra gondolj,
hogya jelenlegi mérce
évek múltával
állja-e még a sarat,
az értéket s a mértéket,
s azzal se törődj,
mennyit ér maga e hazard,
csillogó fémdarab?
De így is jó,
így sem haszontalan,
gratulálunk amúgy,
a szárnyas ló patanyomából
utólag szomjat oltani
a szent lakhelyen,
— a Helikon-hegyen —
még inni lehet,
utólag pedig feltöltődhetsz
interdiszciplináris
és intertextuális bölcsességgel,
napfényel, energiával,
múzsasimogatással,
igaz ihlettel —

Csak kell egy kis akarat.
